

<http://dx.doi.org/10.30747/bfgez.68.2018.08>

Dnia 13 VIII 2018 r. zmarła w m. Uściśkowiec kpt. **Hanna Nowicka** z d. Dulaska, ps. Iskra. Urodziła się 3 IV 1923 r. w m. Krasne, pow. Ciechanów w rodzinie rolnika Alojzego Tadeusza Dulskiego i Janiny z Gadomskich. T. Dołęga, wcześniej administrator majątku Czartoryskich, w 1929 r. zakupił gospodarstwo rolne w Kruszynach Szlacheckich w pow. brodnickim. Hanna do szkoły powszechnej uczęszczała w Żmijewie. W 1934 r. rozpoczęła naukę w prywatnym gimnazjum Haliny Gepnerówny w Warszawie. W roku szkolnym 1938/1939 ukończyła kl. I liceum przyrodniczego. W czasie nauki należała do harcerstwa i Przysposobienia Wojskowego Kobiet (liceum).

Podczas okupacji mieszkała z rodziną w Kruszynach Szlacheckich. A. T. Dulski, po połączeniu przez władze okupacyjne gospodarstw w Kruszynach Szlacheckich z sąsiadującym gospodarstwem Kruszyny

Duchowne, został ich rządcą. Hanna w obawie przed wywiezieniem na roboty przymusowe jesienią 1942 r. wyjechała do Warszawy do rodziny. W Warszawie zdała maturę w tajnym liceum. W maju 1943 r. powróciła do Kruszyn i włączyła się do pracy konspiracyjnej rodziny. Ojciec, ps. Dołęga, zaangażowany w ZWZ od 1941 r., pełnił wówczas funkcję szefa Wydziału Organizacyjnego Pomorskiego Okręgu AK, matka – Janina, ps. Malinowska, była łączniczką, opiekowała się kwaterą konspiracyjną i organizowała pomoc żywnościową dla obozów. Do AK należała także Barbara – siostra Hanny, ps. Danka. Hanna została zaprzysiężona do AK latem 1943 przez Józefa Chylińskiego, szefa Sztabu Okręgu Pomorskiego ZWZ-AK, który od wiosny 1943 do wejścia Armii Czerwonej w 1945 często korzystał z kwatery w Kruszynach o kryptonimie „Maliny”. Pod ps. Iskra pełniła funkcję łączniczki i kurierki J. Chylińskiego, a także innych oficerów Sztabu Okręgu, przebywających na „Malinach”. Kwatera służyła również jako punkt kontaktowy dla Inspektoratu AK Brodnica. Poza tym „Iskra” prowadziła znajdujące się w Kruszynach archiwum J. Chylińskiego, przechowywała broń i prowadziła nasłuch radiowy.

Po wojnie podjęła pracę nauczycielki w szkołach podstawowych w pow. brodnickim – w Kruszynach, potem w Kawkach. Od 1949 r. w administracji szkolnej, najpierw w Liceum Hodowlanym w Samostrzeliu koło Bydgoszczy, a następnie w Politechnice Poznańskiej. W 1963 r. ukończyła Zawodowe Studia Administracyjne na Uniwersytecie w Poznaniu (zaoczne) i pracowała jako kierowniczką Dziekanatu Wydziału Elektrycznego Politechniki w Poznaniu. Już od 1990 r. aktywnie działała w Światowym Związku Żołnierzy AK (ŚZZAK), początkowo w Środowisku Pomorskim Okręgu Wielkopolskiego, a następnie w Zarządzie Okręgu Wielkopolskiego Związku. Była bliskim współpracownikiem śp. gen. prof. dr hab. Elżbiety Zawackiej i Jej Fundacji. Uczestnicząc w spotkaniach Klub Historycznego im. A. Antczaka, dzieliła się wspomnieniami z okresu konspiracji; pisała także artykuły na ten temat. Była również autorką biogramów do kolejnych wydań *Słownika biograficznego konspiracji pomorskiej 1939–1945*.

Została odznaczona m.in. Krzyżem Walecznych, Krzyżem Armii Krajowej, Złotym Krzyżem Zasługi; Srebrnym Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej, Medalem „Pro Memoria”, Medalem „Pro Patria” oraz odznaczeniami pamiątkowymi za zasługi dla ŚZZAK.

Spoczywa w rodzinnym grobowcu na cmentarzu Junikowo w Poznaniu.

Elżbieta Skerska